

عنوان مقاله:

بررسی نقش آب در معماری (مطالعه موردی: پارک های جمشیدیه، آب و آتش)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

کوروش مومنی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

کوروش عطاریان - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

مهسا گرشاسبی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده عمران و معماری دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

مهسا غفوری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده عمران و معماری دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

آب عنصری حائز اهمیت در معماری سنتی ایرانی، چه پیش از اسلام و چه بعد از آن است. و از جمله عناصری است که کیفیت حسی مکان را تشدید نموده و به آن زندگی می بخشد. این عنصر در معماری سنتی آنچنان حائز اهمیت بوده که هسته مرکزی حیاط خانه های سنتی را به خود اختصاص داده و علاوه بر جلوه های بصری، با انعکاس عمارت و بنا در خود، به آن لطافت و طراوتی خاص بخشیده است. آب از نظر روانی به عنوان عنصری زندگی بخش باعث جذب انسان می گردد. صدای آرام آب ایجاد آرامش می نماید و از جریان های تند آب و آبشارها برای صدهای ناموزون و ناخوشایند استفاده می گردد. آب در حالات مختلف تأثیرات متفاوتی بر روی انسان دارد، آب درون اسخرها به همراه درخت ها و زیبایی های طبیعت باعث آرامش و راحتی روح انسان و توازن زیست شناختی او می شود. آب جاری در رودخانه ها و کانال های، با جریان دائمی و پویا شوق حرکت را در آدمی زنده می کند. آبشارها نیز به گون ای دیگر احساسات را بر می انگیزند. علاقه انسان ها به آب تا اندازه ای است که گاه طراحان با الهام از زیبایی های طبیعی و از جمله آبشارها و جوسبارها، در پارک ها، باغ ها، مناظر و حتی سالن ها گوشه هایی از طبیعت را تا حد امکان خلق می کنند. در اینجا برآنیم که علاوه بر بررسی نقش این عنصر حیاطی در معماری، اشکال مختلف استفاده از آب در فضاهای معماری و بالاخص در دوران معاصر بررسی شود. و مقایسه ای در نحوه ی به کارگیری آب در دو پارک جمشیدیه و آب و آتش که در دوران معاصر احداث شده اند انجام گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری منظر، آب، آبنا، پارک، پارک جمشیدیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266453>

